

*ЛОМИНОГА С.І., к.м.н., старший викладач
кафедри реабілітаційних технологій
Вінницького інституту Університету «Україна»*

*КУЦ О.О., викладач
кафедри реабілітаційних технологій
Вінницького інституту Університету «Україна»*

*БУРДЕЙНИЙ С.С., магістр групи ФР-71-14м(з)
Вінницького інституту Університету «Україна»*

DOI: 10.58521/978-966-924-433-8-2017-216-104-106

ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ОСІБ З ПОРУШЕННЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

Функціональні порушення постави є досить поширеною патологією опорно-рухового апарату та спостерігається близько 70% студентів вищих навчальних закладів. Розповсюдженість порушень постави у студентів зумовлена складністю організації роботи і відсутністю оптимальних методик фізичного виховання у школах, де закладаються підвалини формування постави [7, с.135]. Окрім цього, автори стверджують, що це пов'язано із низькою мотивацією молоді до занять фізичною культурою [2, с.235].

Рівень фізичної підготовленості студентів значною мірою залежить від спрямованості учбового процесу, його структури, методів і засобів їх реалізації, об'єктивного педагогічного контролю.

У вищих навчальних закладах для покращення адаптації студентів до специфічних умов навчального процесу використовується стандартна програма з фізичного виховання. Однак вона не вирішує проблеми покращення фізичного здоров'я молоді, тому що не спрямована на вдосконалення аеробної продуктивності, яка, зумовлює адаптивні можливості організму.

На жаль, спеціальні заняття, які використовуються для корекції постави, передбачають лише їх вплив на морфофункціональний стан опорно-рухового апарату і не передбачають вдосконалення функціональних можливостей організму.

Так, йдеться про систему організаційно-методичних заходів по корекції і профілактиці функціональних змін постави на навчальних заняттях. Ю. І. Ретивих [6, с.22] запропонував методику профілактики захворювань і корекції опорно-рухового апарату, яка базується на комплексі взаємопов'язаних і послідовно виконуваних вправ на трьох етапах.

Відомо про доцільність використання комплексної програми для зміцнення «м'язового корсету» при порушеннях постави у

студентів [5, с.220].

Для зміцнення м'язового корсету застосовується специфічні технології, з використанням вправ загальнорозвиваючих і силових вправ «симетричного» і «асиметричного» спрямування, а також вправи на рівновагу та координацію [1, с.25].

Про високоєфективність у корекції порушень постави елементів плавання та комплексів фізичних вправ у воді, зокрема аквафітнесу, стверджує Карась Т. Ю. [1, с.34] Оздоровча дія засобів плавання обумовлена активізацією найважливіших функціональних систем організму, однак вплив на аеробну продуктивність описаний не був. Кочетковою Т. М. [3, с.123] була запропонована програма фізичного виховання студенток із застосуванням найбільш ефективних методик аеробіки

Деякі дослідники намагалися використовувати засоби фізичного виховання, які були спрямовані не лише на покращення морфофункціонального стану опорно-рухового апарату, але й функціонального стану інших систем організму, зокрема на функцію дихальної системи [4, с.12].

Висновки:

1. Для покращення здоров'я студентів із порушеннями постави, необхідний комплексний підхід.

2. В літературі відсутні чіткі методичні рекомендації, щодо покращення фізичної та функціональної підготовленості студентів, які мають порушення постави, засобами фізичного виховання. Тому пошук нових технологій і форм профілактики і боротьби з наслідками порушення постави, які передбачають одночасну корекцію постави та функціонального стану студентів, є актуальним і потребує глибокого вивчення.

Список використаних джерел

1. Карась Т. Ю. Оздоровительное плавание при нарушениях осанки : учебное пособие / Т. Ю. Карась, Т. В. Хромина, А. П. Шкуро. – Комсомольск–на–Амуре : КПК, 2006.– 46 с.

2. Кашуба В. А. Биомеханика осанки: моног. / В. А. Кашуба. – К. : Олимпийская литература, 2003. – 280 с.

3. Кочеткова, Т. Н. Актуальные проблемы закаливания / Т. Н. Кочеткова // Естество-знание и гуманизм: Сборник научных работ. –Томск, 2004. – Т.1. – № 3. – С. 122–123.

4. Эрденко Д. В. Методика использования восточной гимнастики при нарушениях осанки у студентов гуманитарных вузов: автореф. дис. на соиск. ученой степени канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки,

оздоровительной и адаптивной физической культуры» / Д. В. Эрденко. – Москва, 2009. – 22 с.

5. Попов С. Н. Физическая реабилитация : [Учебник для студентов высших учебных заведений] / С. Н. Попов – Ростов н/Д : изд-во «Феникс», 2004. – 608 с.

6. Ретивых Ю. И. Методика коррекции нарушений осанки студентов средствами оздоровительной физической культуры на основе учета видов и степени деформаций позвоночника: автореф. дис. на соиск. ученой степени канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / Ю. И. Ретивых. – Волгоград, 2009. – 24 с.

7. Фурман Ю. М. Драчук С. П. Реабілітація фізичного здоров'я студентів вищого навчального закладу фізичними вправами аеробного та анаеробного спрямування / Ю. М. Фурман, С. П. Драчук // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: зб. наук. пр. / за ред. С. С. Єрмакова – Х., 2007. – №3. – С. 134-137.

*ЛЯШКОВА Н.О., ст. викладач
кафедри соціальних технологій*

*Вінницького інституту Університету «Україна»,
КОЖУХІВСЬКА Г.Б., фахівець з інклюзивної освіти
Вінницького інституту Університету «Україна»*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ РІВЕНЬ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЯК ПРОЦЕС СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСІБ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ

Люди із функціональними обмеженнями здоров'я – одна із соціально незахищених груп в Україні. Залежно від хвороби або характеру відхилення в розвитку виділяють різні категорії таких людей: сліпі і слабкозорі, з розумовою відсталістю, з порушеннями мови, з порушенням слуху та опорно-рухового апарату. Особи, які мають значні проблеми фізичного, психічного, інтелектуального розвитку, здобувають особливий медичний статус – «інвалід».

В умовах, що склалися, держава має виступити гарантом захищеності таких людей, взяти на себе обов'язок забезпечення їм умов для нормального життя, навчання, професійної підготовки, адаптації та інтеграції в соціальне середовище. Тому надання якісних послуг для осіб з інвалідністю набуває особливої актуальності та